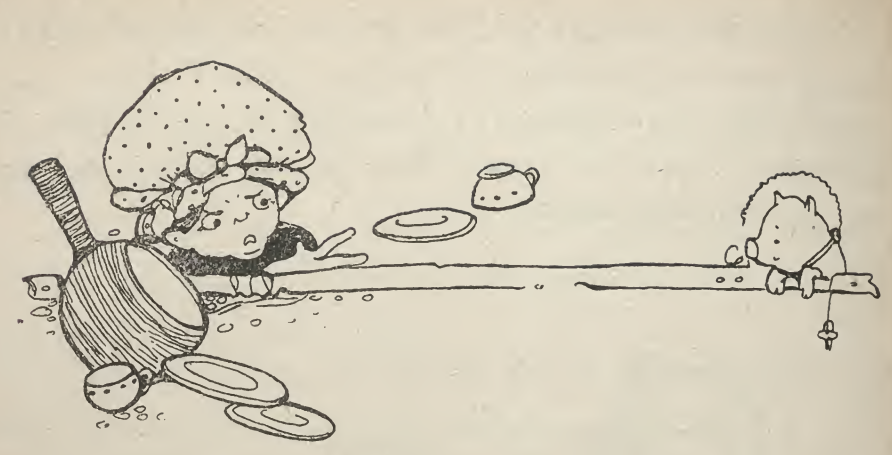

CAPITOLUL VI

DESPRE PORC ŞI PIPER

Alice stătea de cîtva timp în faţa casei, privind şi întrebîndu-se ce să facă, cînd deodată sosi în goană, din pădure, un lacheu în livrea (socoti că trebuie să fie lacheu de vreme ce purta livrea, altfel, judecînd numai după faţă, ai fi spus mai degrabă că e peşte) şi bătu de cîteva ori la uşă. Un alt lacheu în livrea, cu faţă rotundă şi cu ochi bulbucaţi, ca de broască, deschise. Alice băgă de seamă că amîndoi lacheii aveau părul pudrat. Nemaiputînd răbda de curiozitate să afle ce se întîmplă acolo, ea se strecură o bucăţică de drum afară din pădure, ca să poată trage cu urechea.

Şi ce-i fu dat să vadă: lacheul-peşte scoase din subsuoară o scrisoare mare, aproape tot atît de mare cît şi el, pe care o întinse celuilalt lacheu, spunînd ceremonios:

— Pentru ducesă! O invitaţie din partea reginei, la crochet!

Lacheul-broască răspunse tot atît de ceremonios, însă întorcînd cuvintele:

— Din partea reginei! O invitaţie pentru ducesă, la crochet!

Amîndoi se ploconiră adînc unul în faţa celuilalt, pînă ce li se amestecară buclele.

Văzînd aceasta, Alice izbucni într-un hohot de rîs atît de puternic, încît fu nevoită s-o ia la goană înapoi în pădure, de teamă să n-o audă cei doi lachei. Cînd privi din nou, lacheul-peşte plecase, iar celălalt se aşezase pe jos, lîngă uşă, şi holba ochii prosteşte spre cer.

Alice se apropie sfioasă de uşă şi bătu.
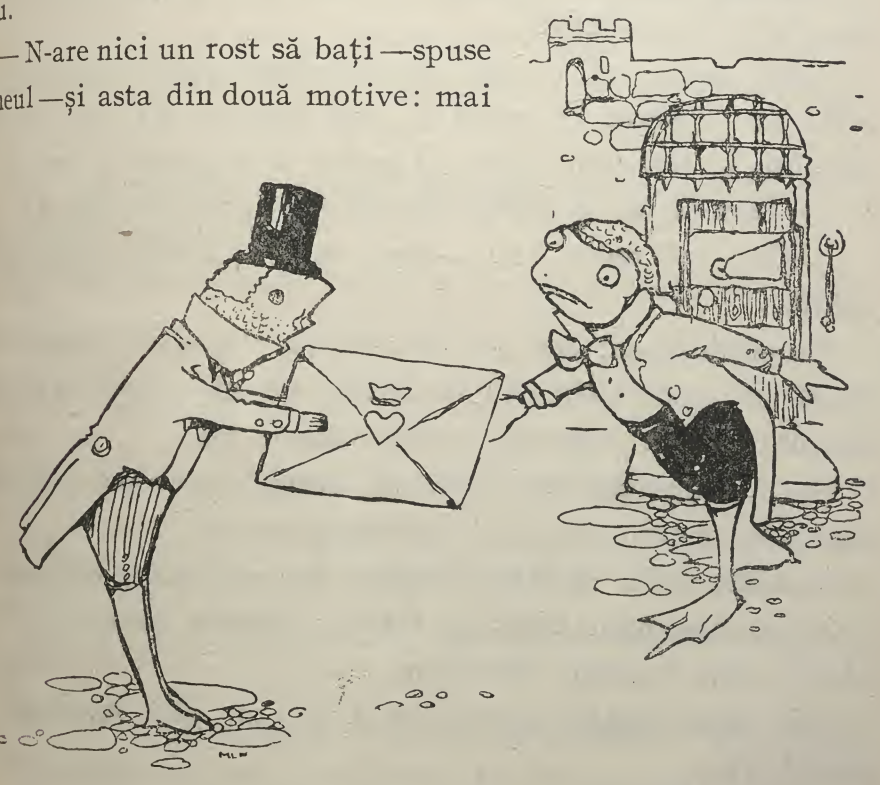
— N-are nici un rost să bateţi — spuse lacheul — şi asta din două motive: mai